

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Προφήτου Ἐλισσαίου, μαθητοῦ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τὴν Δευτέραν, 14^{ην} /27^{ην} Ἰουνίου 2011, εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱεράν Μονὴν εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἱεριχοῦς, εἰς τὸν προαύλιον χῶρον τῆς ὁποίας καὶ διατηρεῖται ξηρόν τό κάτω τμήμα τοῦ κορμοῦ τῆς συκομορέας, ἐφ' ἧς ἀνῆλθε καὶ ἀφ' ἧς εἶδε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὁ Ζακχαῖος ὁ τελώνης, ὁ διὰ τῆς μετανοίας ἅγιος καὶ ἀργότερον ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Ἡ Μονὴ αὕτη τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, καθ' ὅτι ἡ περιοχὴ τῆς Ἱεριχοῦς καὶ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς δράσεως αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἐκ τῆς γενετείρας αὐτοῦ, πλησιοχώρου τῇ Ἱεριχοῖ ἐκάλεσε αὐτόν ὁ Προφήτης Ἠλίας καὶ οὗτος ἀφῆκε τοὺς βόας αὐτοῦ, μέ τοὺς ὁποίους ὥργωνε καὶ προσέφερεν αὐτοὺς θυσίαν εἰς τὸν Θεόν καὶ τροφήν τῷ λαῷ καὶ ἠκολούθησε τὸν προφήτην Ἠλίαν. (Βασ. Γ' /19, 19-21).

Εἰς τὴν Ἱεριχώ εὐρίσκεται ἕως τῆς σήμερον ἡ πηγή, τῆς ὁποίας τὰ πικρά ὕδατα μετέτρεπεν εἰς γλυκέα μέ προσευχὴν ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος, ὥστε νὰ εἶναι πόσιμα, (Βασ. Δ', 2, 19-22).

Ἐκ τῆς Ἱεριχοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ, Προφήτου Ἡλιοῦ, ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ εἶδεν αὐτόν ἀναλαμβανόμενον ἐπὶ πυρίνου ἄρματος εἰς τὸν οὐρανόν καὶ διήρесе τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐβάδισε, μέ τὴν καταπεμφθεῖσαν αὐτῷ ἄνωθεν μηλωτὴν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ τὴν διπλὴν αὐτοῦ χάριν, παρὰ τό ὅτι «ἐσκλήρυνε τοῦ αἰτήσασθαι», (Βασ. Δ' 2, 10).

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν Μονὴν τοῦ Πατριαρχείου, τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἱσταμένην ὡς ὅασιν πνευματικὴν ἐν τῇ φυσικῇ ὁάσει τῆς Ἱεριχοῦς μετέβη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Λαμπαδαρίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Χαραλάμπους Βακάκη καὶ ἐν κατανύξει μετέχοντος τοῦ μικροῦ μέν, εὐλαβοῦς δέ Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἱεριχώ καὶ ἄλλων πιστῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἀλλαχόθεν ἐλθόντων.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τὴν εὐχὴν τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν σύκων, καθ' ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἱεριχοῦς αἱ ὀπώραι αὐταὶ εἶναι ἤδη ὥριμοι πρὸς βρῶσιν πρὸ τῆς 6^{ης} Αὐγούστου, ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ τὰς σταφυλάς.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θ. Λειτουργίας ἠκολούθησε λιτανεὶα πέριξ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις εἰς τό ἡγουμενεῖον ὑπὸ τοῦ

καθηγουμένου Ἀγιοταφίτου π. Φιλουμένου καί τήν δεξίωσιν ἠκολούθησε τράπεζα εἰς παρακείμενον ἐστιατόριον, τήν ὁποίαν παρέθεσεν ὁ Ὑσιώτατος καθηγούμενος π. Φιλούμενος καί ἡ Κοινότης τῆς Ἱεριχοῦς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder